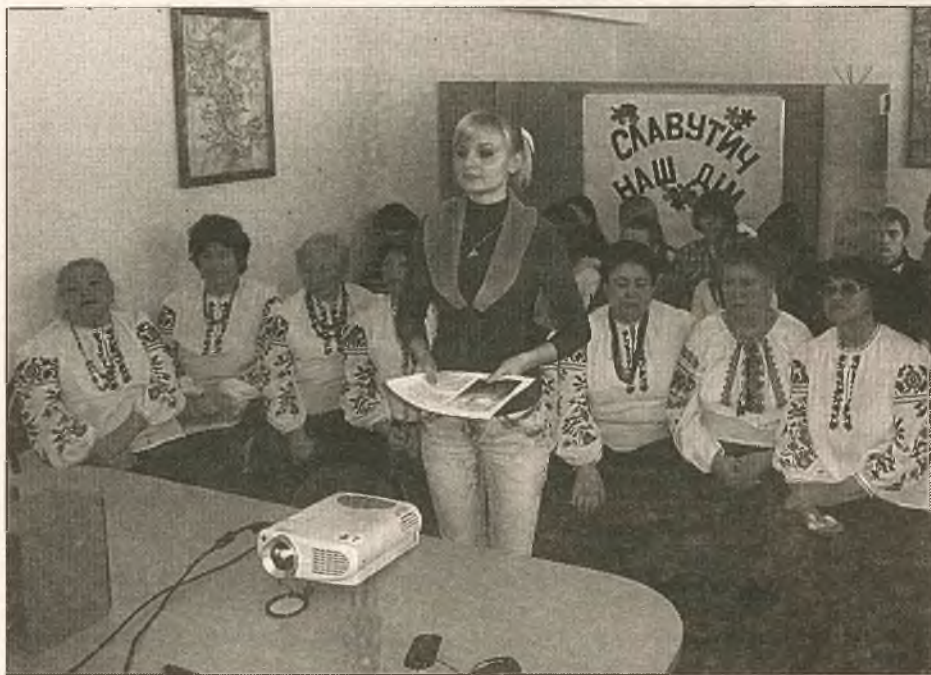

Інтернет-міст Славутич – Оренбург

Уже вкотре Соціально-психологічний центр проводить інтернет-міст Славутич – Оренбург, організатором якого є соціальний педагог Оксана Овчарук. Це вже стало доброю традицією – спілкування молоді двох дружніх міст. От і 20 березня 2012 року відбулася інтернет-зустріч, присвячена спільним витокам історії України та Росії, а також життю видатного українського письменника Тараса Григоровича Шевченка. Головними учасниками зустрічі були активісти програми «Наша старість – тільки в радість!» і підлітки-волонтери молодіжної групи «Крок до успіху» Соціально-психологічного центру м. Славутич та наші давні друзі з Росії – учні ліцею №5 м. Оренбург.

«Ми – діти та онуки Русі», – такими словами почалася перша частина інтернет-спілкування. Учні Оренбурга заглибились у давнину нашої історії й інсценували важливий історичний момент – бесіду княгині Ольги та її сина, князя Святослава, щодо майбутнього Київської Русі та хрещення великої держави. У свою чергу Оксана Овчарук провела віртуальну екскурсію українськими святинями – пам'ятками Давньої Русі в Києві й Чернігові та змалювала ціннісні орієнтири молоді Славутича. Також про духовність Русі розповів ієрей Вадим Татусь (Оренбург).

Друга частина інтернет-спілкування відбулась під гаслом «Про тих, хто нам однаково дорогий» у рамках програми «Шевченківський березень–2012», яка зараз проходить в Оренбурзі. Учасники бесіди вшанували пам'ять Тараса Григоровича Шевченка – українського поета, письменника (драматурга, прозаїка), художника (живописця, гравера), громадського діяча, філософа, політика, фольклориста, етнографа, історика, людини, яка присвятила своє життя збереженню й поширенню самобутньої народної мудрості, тісно пов'язаної зі стародавньою козацькою культурою і звичаями України. Оренбург і Славутич у своєму спілкуванні обмінялися цікавими фактами про життя великого поета. Світлана Вишневська оповіла про дитинство Тараса, яке пройшло в Україні. «Вісім днів із життя Кобзаря» – розповідь оренбурзьких школярів про його шлях із Петербурга до Оренбурга, де Т. Г. Шевченко провів десять років на засланні. Найдраматичнішою була оповідь депутата міської Ради м. Славутич В'ячеслава Яковича П'яtkова про найважчі часи в житті Кобзаря – семирічне перебування в Новопетровській фортеці на острові Мангишлак у Казахстані.

Звичайно, ця зустріч не пройшла без творчих подарунків, якими вітали один одного славутичани й оренбуржці протягом усього спілкування. Куток України в Національному селі Оренбурге освітила завідуюча українським подвір'ям Т. В. Чащина та виконала українську народну пісню. У виконанні Дани Устінової, оренбурзького молодого таланту, прозвучала пісня «Милосердие». Хор «Надія» м. Славутич із числа літніх людей проспівав улюблені всіма старі добрі пісні, а його керівник, Леонід Іванович Купрій, ветеран праці, акомпануючи собі на бандурі, також виконав українську народну пісню, якою ще більше підняв настрій усіх присутніх на обох кінцях зв'язку.